

GAVĖNIOS LAIKOTARPIS

Dogminė nuoroda

Septuagezimos laikotarpis mums priminė, kad nusidėjusiam žmogui būtina atgailos dvasioje susijungti su Kristumi Atpirkėju. Tą padaryti gali padėti Gavėnia, per kurią susilaikoma nuo tam tikro maisto ir atliekamos kitos atgailos praktikos. Tačiau formalusis pasninko laikymasis nenuvalys mūsų sielos; būtina stengtis pakeisti savo gyvenimą, jį pagerinti, sustiprinti tikėjimą, taip pat atsisteisti už savo ankstesnes nuodėmes savanoriškai atsisakant tam tikrų malonumų. Kviesdama savo narius tokio pobūdžio darbams, Bažnyčia prieš Dievo akis kartu iškelia Kristaus Kryžių, Dievo Avinėlių, prisiėmusį visos žmonijos nuodėmes ir užmokėjusį mūsų atpirkimo kainą. Artėjant Kančios savaitei, vis dažniau susimąstome apie Kristaus kančias, o pačioje Gavėnios pradžioje visa Kristaus kareivija, suvienyta jo kančių, iškeliauja į šventą keturiasdešimties dienų kelionę į Velykas su džiaugsmingu įsitikinimu, kad mes pasidalysime su Juo Jo Prisikėlimu.

„Štai dabar palankus metas, štai dabar išganymo diena!“ Gavėnia – tai savotiškos ilgai trunkančios dvasinės pratybos, kuriomis Bažnyčia nori atvesti mus į tikrą krikščionišką gyvenimą. Pavyzdžiu ji iškelia patį Kristų, o pasninku ir atgaila sujungia mus su Jo kančiomis, kad vėliau galėtume dalytis su Juo ir Prisikėlimu.

Turime prisiminti, kad nesame vieniši, kad ne tik mes pasiryžę laikytis greitai prasidėsiančio Didžiojo pasninko. Juk visa Bažnyčia šiuo laikotarpiu prisimena didžią Atpirkimo paslaptį. Mes esame dalis didžiulės visumos, mes sujungti su visa Kristaus atpirkta žmonija. Tai nuolat primena Gavėnios liturgija. Štai pirmojo Gavėnios sekmadienio Evangelija, pasakojanti apie Kristaus gundymą, vaizduoja Jį kaip antrąjį Adomą, naująjį žmonijos tėvą, kuris stoja į kovą su šėtonu ir nugali jį savo dieviškąja jėga; palyginimas apie stiprų ir ginkluotą žmogų, nugalėtą stipresnio už jį patį, kuris netgi išvaro jį iš jo valdų, – tai dar vienas Kristaus pergalės prieš „šio pasaulio kunigaikštį“ patvirtinimas.

Tokia yra prasmė Gavėnios, dvasinio augimo laiko, kai, ruošdamiesi švęsti Velykų paslaptį, su Bažnyčia gyvename kaip vienas kūnas. Metai iš metų visi krikščionys, vadovaujami Kristaus, su nauja jėga tęsia kovą prieš blogį, velnią ir puolusį žmogų, gyvenantį kiekviename iš mūsų, kad

pasisemtų iš Velykų paslapties – dieviškojo Gyvenimo šaltinio – naujo gyvenimo ir pratęstų mūsų pradėtą kelionę į dangaus buveinę.

Liturginė nuoroda

Gavėnios laikotarpis prasideda Pelenų trečiadienį, baigiasi Didįjį šeštadienį. Paskutinės keturiolika šio ilgo laikotarpio dienų vadinamos Kančios laikotarpiu. Anksčiau Gavėnia prasidėdavo sekmadienį, bet vėliau prie jos buvo prijungtos dar keturios prieš ją einančios dienos, kad iš viso gautųsi keturiasdešimt pasninko dienų, nes sekmadieniais pasninkauti nereikia.

Didysis keturiasdešimties dienų pasninkas, „nustatytas Įstatymo bei Pranašų ir pašventintas paties Kristaus“ (rytmetinių pamaldų himnas), visada buvo ir išlieka svarbiausia Gavėnios dalimi. Liturgija nuolat nurodo jį, o Gavėnios prefacija primena kiekvienose šio laikotarpio Mišiose.

Tačiau pasninko laikymasis neatsiejamai susijęs su malda. Kaip ir visos atgailos praktikos, ji aukojama Dievui kartu su Kryžiaus Auka, atnaujinama per kiekvienas Mišias. Kiekvienai Gavėnios diena būdingos savos pamaldos, nes anksčiau per Gavėnią visa Romos krikščionių bendruomenė kasdieną susirinkdavo į Mišias. Todėl kiekvienos šio laikotarpio pamaldos turi atitinkamą bažnyčią – bažnyčią, į kurią rinkdavosi bendruomenė švęsti Mišių. Ir šiandien Gavėnios pamaldos kelia didelį susidomėjimą Romoje ir visoje Lotynų apeigų Bažnyčioje, nes Mišių šventimas tam tikrose bažnyčiose vienija ją, o Didžiojo pasninko laikymąsi daro centriniu krikščioniškojo pasaulio įvykiu. Kitais bažnytinių metų laikotarpiais eilinėmis savaitės dienomis minimos šventųjų šventės; per Gavėnią visas tikinčiųjų dėmesys nukreipiamas į Kristaus slėpiniams skirtas šio laikotarpio šventes.

Kiekviena Gavėnios diena baigiama malda už žmones, kuri pradedama žodžiais: „Nusilenkite Dievui.“ Šio metų laiko atgailos charakterį pabrėžia tylintys vargonai. Pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais kartojamas atgailą išreiškiantis traktas: „Viešpatie, ne pagal mūsų nusizengimus atlygink mums.“ Per pamaldas neskaitoma Gloria ir Aleliuja, kunigo ir patarnautojų rūbai violetiniai, o diakonas ir

subdiakonas vietoj džiaugsmą simbolizuojančių dalmatikos ir tunikos vilki paprastus arnotus.

PELENŲ DIENA

Sekdama pavyzdžiu nineviečių, kurie atgailaudami barstėsi galvas pelenais ir užsidėjo ašutinę, šiandien Bažnyčia, tardama žodžius: „Atmink, žmogau, kad dulkė esi ir dulkėmis virsi“, barsto tikinčiųjų galvas pelenais, norėdama sumažinti mūsų išdidumą ir priminti mirtį – mūsų nuodėmių pasekmę, kurią reikės priimti.

Tačiau Dievas yra „maloningas ir gailestingas, kantrus ir kupinas gerumo“ tiems, kurie šaukiasi Jo „pasninku, verksmu ir raudojimu“. Teisingumas yra Gavėnios dalis, tačiau Dievo gailestingumas svarbesnis. Todėl Bažnyčia kviečia mus melsti jo šiuo laikotarpiu viltingai ir atkakliai.

PELENŲ ŠVENTINIMAS

Pelenų trečiadienį prieš Mišias šventinami pelenai, gauti sudeginus praėjusių metų Verbų sekmadienį pašventintas verbas ar kitas šakas. Kunigas, užsidėjęs violetinę stulą ir kapą, eina prie altoriaus. Tuo metu giedama antifona:

Ps. 68, 17. Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine.

Ps. 68, 2. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

V. Glória Patri...

R. Exáudi nos...

Ps 68, 17. Išgirsk mus, Viešpatie, nes tavo gailestingumas geras. Dėl savo didžio gailestingumo pažvelk į mus, Viešpatie.

Ps 68, 2. Gelbėk mane, Dieve, nes vandenys jau siekia mano sielą.

V. Garbė Tėvui...

R. Išgirsk mus...

Kunigas, stovėdamas prie altoriaus Epistolos pusėje, atsigręžęs į altorių šventina pelenus, esančius ant altoriaus padėtame inde:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Orémus. Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene+dícat et sanctí+ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípso pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus: et præsta per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui; ut, quicumque per eos aspérsi fúerint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus. Deus, qui non mortem, sed pœniténtiam desíderas peccatórum: fragilitátem condiciónis humanæ benigníssime réspice; et hos cíneres, quos, causa proferéndæ humilitátis atque promeréndæ véniæ, capítibus nostris impóni decérnimus, bene+dícere pro tua pietáte dignáre: ut, qui nos cínerem esse, et ob pravitátis nostræ deméritum in púlverem reversúros cognóscimus; peccatórum ómnium véniam, et præmia pœniténtibus repromíssa, misericórditer cónsequi mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Melskimès. Visagali amžinasis Dieve, atleisk atgailaujantiems, pasigailėk meldžiančių ir teikis pasiųsti savo šventąjį Angelą iš dangaus, kad jis pa+laimintų ir pa+šventintų šiuos pelenus ir kad jie taptų išgainingu vaistu visiems, kurie nuolankiai meldžia Tavo šventąjį vardą, sąžiningai save kaltina dėl savo prasižengimų, Tavo dieviškojo gerumo akivaizdoje apverčia savo piktadarystes ir nusizeminę bei atkakliai prašo Tavo meilų gailestingumą. Besišaukiantiems švenčiausiojo Tavo vardo suteik, kad visi, kam jų bus užbarstyta nuodėmėms išpirkti, gautų kūno sveikatą ir sielos apsaugą. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

Melskimès. Dieve, kuris trokšti ne nusidėjėlių mirties, bet atgailos, meilingai pažvelk į žmogaus būklės trapumą ir dėl savo gerumo teikis pa+laiminti šiuos pelenus, kuriuos nutarėme užsiberti ant savo galvų, kad jie sužadintų nuolankumą ir pelnytų atleidimą. Mes žinome, kad patys esame pelenai ir savo nedorumu nusipelnėme grįžti atgal į dulkes. Padaryk, kad būtume verti gauti visų nuodėmių atleidimą ir gailestingai leisk pasiekti atlygį, pažadėtą atgailaujantiems. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

Orémus. Deus, qui humiliatióne flécteris, et satisfactióne placáris: aurem tuæ pietátis inclína précibus nostris; et capítibus servórum tuórum, horum cínerum aspersione contáctis, effúnde propítius grátiam tuæ benedictiónis: ut eos et spírítu compunctiónis répleas et, quæ iuste postuláverint, efficáciter tríbuas; et concéssa perpétuo stabilíta et in-tácta manére decérnas. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus. Omnípotens sempitérne Deus, qui Ninivítis, in cínere et cilício pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præstitísti: concéde propítius; ut sic eos imitémur hábitu, quátenus véniæ prosequámur obtén-tu. Per Christum Dóminum nost-rum. **R.** Amen.

Kunigas įdeda smilkalų į smilkytuvą, po to triskart apšlaksto pelenus švęstu vandeniu, kalbėdamas:

Aspėrges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Tada pelenus triskart apsmilko.

PELENŲ BARSTYMAS

Tuomet atėjęs vyresnysis kunigas užberia pelenų stovinčiam celebrantui. (Jei kito kunigo nėra, celebrantas pats užsiberia pelenų ant galvos, nieko nesakydamas.) Tada celebrantas užberia pelenų kitam kunigui, po to levitams, dvasininkams pagal laipsnius ir tikintiesiems. Visi, išskyrus prelatus, priima pelenus klūpėdami. Berdamas pelenus, kunigas kalba:

Melskimės. Dieve, kurį suminkština nuolankumas ir numaldo atsilygi-nimas, palenk savo gerumo ausį į mūsų maldas ir ant savo tarnų galvų, pažymėtų šių pelenų už-bėrimu, maloningai išliek savo pa-laiminimo malonę. Pripildyk juos atgailos dvasios, veiksmingai suteik visa, ko jie teisingai prašo, ir am-žiams įtvirtink bei išlaikyk tai, ką suteikei. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

Melskimės. Visagali amžinasis Die-ve, kuris Ninevės gyventojams, at-gailaujantiems su pelenais ir ašuti-ne, davei savo atleidimo vaistų, ma-loningai suteik, kad taip juos sek-tume savo laikysena, jog ir mes su-lauktume pasigailėjimo. Per Kristų, mūsų Viešpatį. **R.** Amen.

Apšlakstyk mane, Viešpatie, yzo-pu, ir būsiu tyras, nuplauk mane, ir pasidarysiu baltesnis už sniegą.

Gen. 3, 19. Meménto, homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris.

Tuo metu giedama:

Antiphona

Ioel. 2, 13. Immutémur hábitu, in cínere et cilício: ieiunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Alia antiphona

Ioel. 2, 17 et Esth. 13, 17. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdotés minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne cláudas ora canéntium te, Dómine.

Esth. 13; Ioel. 2. **R.** Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne, súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

Ps. 78, 9. **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde, Dómine...

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Atténde, Dómine...

Pr 3, 19. Atmink, žmogau, kad dulkė esi ir dulkėmis virsi.

Antifona

Jl 2, 13. Pakeiskime apdarą į pevenus ir ašutinę, pasninkaukime ir melskimės Viešpaties akivaizdoje, nes mūsų Viešpats labai gailestingas ir linkęs atleisti mūsų nuodėmes.

Kita antifona

Jl 2, 17 ir Est 13, 17. Tarp prieangio ir altoriaus teverkia kunigai, Viešpaties tarnai, ir kalba: „Pasigailėk, Viešpatie, pasigailėk savo tautos, neužverk burnos tiems, kas gieda tau, Viešpatie!“

Est 13; Jl 2. **R.** Keiskimės į gera, nes nusidėjome iš nežinojimo, kad nebūtume staiga užklupti mirties dienos, kai ieškosime valandėlės atgailai ir negalėsime rasti. * Pažvelk, Viešpatie, ir pasigailėk, nes tau nusidėjome.

Ps 78, 9. **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduokimus. Pažvelk, Viešpatie...

V. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. Pažvelk, Viešpatie...

Baigęs barstyti pelenus, kunigas prie mišiolo Epistolos pusėje kalba:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Concéde nobis, Dómine,

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Melskimės. Suteik mums, Viešpa-

præsídia milítiae christiánæ sanctis
inchoáre ieiúniis: ut, contra spirítá-
les nequítias pugnatúri, continéntiæ
muniámur auxiliis. Per Christum
Dóminum nostrum.

R. Amen.

Po pelenų barstymo einančios Mišios prasideda altoriaus pabučiavimu.

ŠV. MIŠIOS

Introitus

Sap. 11, 24–25 et 27. Misereris om-
nium, Domine, et nihil odisti eorum
quæ fecisti, dissimulans peccata
hominum propter pænitentiam et
parcens illis: quia tu es Dominus,
Deus noster.

Ps. 56, 2. Miserere mei, Deus, mi-
serere mei: quoniam in te confidit
anima mea.

Collecta

Præsta, Domine, fidelibus tuis: ut
ieiuniorum veneranda sollemnia, et
congrua pietate suscipiant, et secura
devotione percurrant. Per Dominum
nostrum...

Lectio

*Lectio Iaelis Prophetæ. (Ioel. 2, 12–
19)*

Hæc dicit Dominus: Convertimini
ad me in toto corde vestro, in ie-
iunio, et in fletu, et in planctu. Et
scindite corda vestra, et non ves-
timenta vestra, et convertimini ad
Dominum, Deum vestrum: quia be-

tie, pagalbą, kad su šventu pasninku
pradėtume krikščionių karo tarnybą
ir, kaudamiesi su dvasinėmis nedo-
rybėmis, sulauktume gelbstinčios
susilaikymo paramos. Per Kristų,
mūsų Viešpatį. **R.** Amen.

Introitus

Išm 11, 24–25 ir 27. Tu visų pasi-
gaili, Viešpatie, ir nelaikai neapy-
kantoje nieko iš to, ką esi padaręs, ir
dediesi nematęs žmonių nuodėmių
dėl atgailos ir pasigaili jų, nes tu
Viešpats, mūsų Dievas.

Ps 56, 2. Pasigailėk manęs, Dieve,
pasigailėk manęs, nes mano siela
pasitiki tavimi.

Kolekta

Suteik, Viešpatie, savo tikintie-
siems, kad jie garbingą gavėnios
iškilnę ir tinkamu pamaldumu pra-
dėtų, ir išstvermingu dievobaimin-
gumu praleistų. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

*Skaitinys iš pranašo Joelio knygos.
(Jl 2, 12–19)*

Tai Viešpaties žodis, – grįžkite pas
mane visa savo širdimi, – pasninku,
verksmu ir raudojimu, – perplėškite
sau širdį, o ne drabužius.“ Grįžkite
pas Viešpatį, savo Dievą, nes jis
maloningas ir gailestingas, kantrus

nignus et misericors est, patiens, et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. Quis scit, si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium et libamen Domino, Deo vestro? Canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium, vocate cœtum, congregare populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, congregare parvulos et sugentes ubera: agrediatur sponsus de cubili suo, et sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et dicent: Parce, Domine, parce populo tuo: et ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominantur eis nationes. Quare dicunt in populis: Ubi est Deus eorum? Zelatus est Dominus terram suam, et pepercit populo suo. Et respondit Dominus, et dixit populo suo: Ecce, ego mittam vobis frumentum et vinum et oleum, et replebimini eis: et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus: dicit Dominus omnipotens.

Graduale

Ps. 56, 2 et 4. Miserere mei, Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. **V.** Misit de cœlo, et liberavit me, dedit in opprobrium conculcantes me.

Tractus

Ps. 102, 10. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos:

ir kupinas gerumo, pasiruošęs atleisti, o ne bausti. Kas žino, kad jis vėl neatleis ir neatsiųs palaiminimo – grūdų atnašų ir liejamųjų aukų Viešpačiui, jūsų Dievui? Pūskite ragą Sione, paskelbkite pasninką, sušaukite iškilmei bendriją! Sutelkite tautą, paaiškinkite susirinkimui, sukvieskite senelius, surinkite mažutėlius, net žindomus kūdikius. Jaunikis tepalieka savo kambarį ir jaunoji – savo pavėsinę. Tarp prieangio ir aukuro teverkia kunigai, Viešpaties tarnai. Tesako: „Pasigailėk, Viešpatie, savo tautos, nepadaryk savo paveldo pajuoka, priešodžiu tautoms. Kodėl tautos turėtų sakyti: „Kur yra jų Dievas?“ Tuomet Viešpats pajuto pavydą dėl savo krašto ir pasigailėjo savo tautos. Atsakymas savo tautai, Viešpats tarė: „Tikėkite manimi, siųsiu jums grūdų, naujo vyno, aliejaus, ir būsite sotūs. Niekuomet nebedarysiu jūsų pajuoka tautoms.“ Taip kalba visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 56, 2 ir 4. Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėk manęs, nes mano siela pasitiki tavimi. **V.** Jis siunčia iš dangaus ir išvaduoja mane, sugėdina mindančius mane.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne

neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Ps. 78, 8–9. V. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. (Hic genuflectitur.) V. Adiuva nos, Deus, salutaris noster: et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. (Matth. 6, 16–21)

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum ieunatis, nolite fieri, sicut hypocritæ, tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus ieunantes. Amen, dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem, cum ieunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus ieunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo et tinea demolitur: et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo: ubi neque ærugo neque tinea demolitur; et ubi fures non effodiunt nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

pagal mūsų nusižengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. V. Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (Čia priklaupiama.) V. Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kaltybes dėl savojo vardo.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 6, 16–21)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo savo mokiniais: „Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai: jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. O tu pasninkaudamas pasitėpk galvą ir nusiprausk veidą, kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaujās, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.“ „Nekraukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia. Verčiau kraukitės lobį danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neišilaužia ir nevagia, nes kur tavo lobis, ten ir tavo širdis.“

Offertorium

Ps. 29, 2–3. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me: Domine, clamavi ad te, et sanasti me.

Secreta

Fac nos, q̄asumus, Domine, his muneribus offerendis convenienter aptari: quibus ipsius venerabilis sacramenti celebramus exordium. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutāre, nos tibi semper et ubique grāτίας āgere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestātem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestātes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beāta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súpplīci confessióne dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 1, 2 et 3. Qui meditabitur in lege Domini die ac nocte, dabit fructum suum in tempore suo.

Postcommunio

Ofertorijus

Ps 29, 2–3. Aukštinsiu tave, Viešpatie, nes tu pakėlei mane ir nedavei mano priešams džiūgauti. Viešpatie, aš šaukiausi tavęs, ir tu mane išgydei.

Sekreta

Padaryk mus, meldžiančius Tave, Viešpatie, vertus aukoti Tau šias aukas, kuriomis švenčiame pačios garbingos paslapties pradžią. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 1, 2 ir 3. Kas Viešpaties įstatymą svarsto dieną ir naktį, tas duoda vaisių laikui atėjus.

Postkomunija

Percepta nobis, Domine, præbeant sacramenta subsidium: ut tibi grata sint nostra ieiunia, et nobis proficiant ad medelam. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliate capita vestra Deo.

Inclinantes se, Domine, maiestati tuæ, propitiatus intende: ut, qui divino munere sunt refecti, cælestibus semper nutriantur auxiliis. Per Dominum nostrum...

Priimtieji sakramentai, Viešpatie, tesuteikia mums pagalbos, kad mūsų pasninkas būtų Tau malonus, o mums patiems naudingas vaistas. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.

Pažvelk maloningai, Viešpatie, į tuos, kurie lenkiasi Tavo didybei, kad jie, Dievo dovanų atgaivinti, nuolatos būtų stiprinami dangiškąja parama. Per mūsų Viešpatį...